

למעלה מהן חיות הקדש; רגלי החיות כנגד כולם.² קרסולי החיות כנגד כולן, שוקי החיות כנגד כולן, רכובי החיות כנגד כולן, ירכי החיות כנגד כולן, גופי החיות כנגד כולן, צוארי החיות כנגד כולן, ראשי החיות כנגד כולן, קרני החיות כנגד כולן. למעלה מהן כסא כבוד.

ודברים דומים יש בזוהר בשלח דף נו ע"ב:

לעילא מערבות רקיע דחיות, פרסות דחיות קדישין ורומהון ככלהו, לעילא מנהון קרסולין דחיות ככלהו, שוקי החיות ככלהו, ארכובין דחיות ככלהו, ירכין דחיות ככלהו, עגבי דחיות ככלהו, וגופא דחיות ככלהו, גדפייהו ככלהו וצואריהו ככלהו ראשי החיות ככלהו מאי ככלהו, כקבלי כלהו.

ברור שהסדר הולך ממטה למעלה, שהרי הגמרא והזוהר מתחילים ברגליים ומסיימת בראשים; ואם כן מוכח מכאן שה"שוק" הוא בין הקרסוליים ל"רכוב" = ארכובה, היינו הברך.

פרק ד: בבאור המומים באדם

במסכת בכורות מה ע"א, מבארת הגמרא את מה שנאמר במשנה "ועקיבו יוצא לאחוריו":

א"ר אלעזר: שוקו יוצא באמצע רגלו.

וכן הוא בתוספתא בכורות פרק ה הלכה ד: שוקו נתן באמצע רגלו.

וכן כתב הרמב"ם, הלכות ביאת המקדש פרק ח הלכה יג:

מי שעקבו יוצא לאחוריו עד שנמצא השוק כאילו הוא באמצע רגלו עומד.

כלומר, באדם רגיל, השוק מחובר לצידו האחורי של כף הרגל, ואילו בבעל מום זה, השוק מחובר למרכזו של כף הרגל. הרי שה"שוק" הוא החלק התחתון של הרגל, שמחובר לכף הרגל.

פרק ה: במעשה שמשון

בספר שופטים, פרק טו, פסוק ח, נאמר על שמשון:

וַיֵּךְ אוֹתָם שׁוֹק עַל יָרֵךְ מִכָּה גְדוֹלָה וַיֵּרֶד וַיֵּשֶׁב בְּסַעֲיָף סְלַע עֵיטָם.

ופירש הרד"ק שם:

ויש לפרש שוק על ירך על הנופלים בנוסם, כלומר, כי לא הפך אחד מהם פניו אליו, ולא עמד איש בפניו, אלא כלם נסו מפניו והכה אותם בנוסם, ונופלים שוק על ירך, כי הנס ונופל על פניו - מתהפך שוקו על ידיכו.

כלומר, שכשנופל במנוסתו על פניו, שוקיו מתרוממות ומתקפלות אל עבר ירכיו.

² כלומר, גובהן שווה לגובה כל הרקיעים שתחתיהן.